

ΕΥΘΥΜΟΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
 (ΒΟΥΝΑΡΑΚΙ - ΜΥΤΙΛΗΝΗ)
 ΜΥΤΙΛΗΝΗ 24 Ιουνίου 1932
 ΧΡΟΝΙΑ 1η—ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 27

ΕΥΘΥΜΟ — ΣΑΤΥΡΙΚΟ — ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Η ΑΓΟΡΑ ΜΑΣ

Ξυπνοῦν πάντα πολὺ νωρίς,
 ἀπὸ παλιὰ συνήθεια,
 —νὰ λέγεται ἡ ἀλήθεια—
 καὶ τρέχουνε στὴν ἀγορὰ
 ν' ἀνοίξουν, νὰ σκουπίσουν
 τὴ ζήση νὰ κερδίσουν.

Στὶς πόρτες τοὺς θὲ νὰ τοὺς βροῖς
 νὰ συζητοῦνε σοβαρὰ
 ἀπὸς στὰ πεζοδρομία,
 γείτονας μὲ γειτόνους
 ὄλο στοιχεῖα ἀνόμια
 μὲ θέματα διάφορα
 καὶ σὲ ποικίλους τόνους.

Σκρόφηδες γιὰ «διάφορα»
 φρουτιέρες γιὰ λάδια
 λαδάδες γιὰ τ' ἀχλάδια
 μπαλωματῆδες γιὰ μαλλιά
 μπαρμπέρηδες γιὰ τὰ παλιὰ
 ραφτάδες γιὰ τὰ γιατρικά,
 σκισιέρες γιὰ ραφτικά
 γιὰ τὰ τυριά οἱ χαμάληδες,
 γιὰ κόμιστρα οἱ μπακάληδες
 γιὰ ἀλεύρι οἱ γαλατάδες,
 γιὰ γάλατα οἱ ψωμάδες.

Οἱ λευτεροὶ γιὰ τὰ παιδιά,
 οἱ σύζυγοι γιὰ λευτεριά
 σωφέρηδες γιὰ ἀχούρια
 κι' ἀπ' τὴν ἀντικρινὴ μεριά
 ὁ Μπουργουτζῆς μὲ φούρια
 φωνάζει: «φρέσκα ἀγγούρια!»

«Ὅλο, μὲ πάθος συζητοῦν
 ἔξω ἀπ' τὰ καταστήματα
 κι' εἰν' ἔτοιμοι νὰν ἀρπαχτοῦν
 πάντα γιὰ τὴν Ἀλήθεια
 καὶ γιὰ ψυλοπηδήματα.
 Κάποτε ρίχνουν μιά ματιά
 μὲς τ' ἀδειανὲς τοὺς μαγαζιά
 —καὶ τοῦτο ἀπὸ συνήθεια—
 μὴν ἔχουν καμωμένη οὐρὰ
 πελάτες, σὰν ἄλλη φορὰ,
 σὰν τότες ποῦχαν τὰ σκυλιά
 δεμένα μὲ λουκάνικα
 κι' οἱ κότες μέσα ἀπ' τὴ φωλιά
 τὸν οὐρανὸ τσιμπούσανε
 τότες ποὺ τὰ φοροῦσανε
 καὶ διάκοι καὶ πακάδες,
 ὡσὰν τοὺς Δεσποτάδες,
 τὰ ράσα φαρδομάνικα...

Μὰ πουθενὰ δὲ φαίνεται
 αὐτὸς ποὺ περιμένεται
 πελάτης δὲ γροικιέται!
 Κ' ἔτσι ὁ καθὲς σὰν κουρασταί,
 στόμα καὶ πόδια σὰν πιαστῆ,
 στὸ μαγαζὶ του μπαίνει
 γιὰ νὰ τὸν περιμένει,
 καὶ κεῖ πιά ἀποκοιμιέται...

Κι' ἀπάνου στὸ ρουχαλιτὸ
 βλέπει ὄνειρο λαχταριστὸ
 πὼς ἦσανε πελάτες!
 Ἄντρες, γυναῖκες καὶ παιδιά
 καὶ Καστρινοὶ κι' ἀπ' τὰ χωριά
 καὶ γέμισαν τὰ μαγαζιά

Η ΜΙΣ ΕΝ ΑΘΩ

«Ὑπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ...»

(Τοῦ κ. Γ. Ι. Καναδέλλη)

Ξανθὸς καὶ μαυρομάτης.
 Μὰ κεῖ ποὺ τοὺς γλυκομιλᾷ
 καὶ πρόθυμος χαμογελᾷ
 ὁ δόλιος μαγαζάτορας,
 τὸν ἐξυπνᾷ ὁ εἰσπράχτορας
 μὲ τὸ ἔνταλμα στὸ χέρι.
 Κ' ἔτσι τὸ βλέμμα βλοσυρὸ
 ὁ Σταυρωτῆς—μὰ τὸ σταυρό!—
 καί... τίποτα δὲν ξέρει.
 Τὶ θὰ πεῖ φτώχεια, δὲ γροικᾷ
 παίρνει μισθὸ καὶ ταχτικά
 μερνονυχτὶς τρώει πίνει
 κι' ἕναν παρᾶ δὲ δίνει.
 Δὲ νοιώθει κι' ἀπὸ κρίση
 γιὰ τὸ τοῦ λείπει ἢ... κρίση.

Τέλος νυχτῶνει ὁ καλὸς Θεὸς
 ποῦνε σκεπὸς μὰ καὶ βοηθὸς
 τῆς ἀνθισμένης ἀγορᾶς.
 Καὶ τότε ὁ κάθε φουκαρᾶς
 σφαλνᾷ τὸ μαγαζὶ του
 καὶ, παίρνοντας μαζὺ του
 χλιμίντζα ἕνα δεμάτι
 ἢ καὶ κανένα ἀγγουῖρι
 —γιὰ φρούτο ἢ καὶ γιὰ γοῦρι—
 τραβάει στὸ σπῆτι του σκυφτὸς
 τρῶνε εἰ δικοὶ του, τρῶει κι' αὐτὸς
 καὶ κέφτει στὸ κρεβάτι...

Ταχιά πάλι πολὺ νωρίς
 στὸ μαγαζὶ του θὰ τὸν βροῖς,
 ἀπὸ παλιὰ συνήθεια,
 —νὰ λέγεται ἡ ἀλήθεια—
 Θ' ἀνοίξει, θὰ σκουπίσει
 τὴ ζήση νὰ κερδίσει.

ΤΡΙΒΟΛΗΤΟΣ

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Τώρα τὸ καλοκαίρι τὴν ἄκρη ἄ-
 κρη τῶν νυχτῶν σας, χειρῶν καὶ
 ποδιῶν ὡς καὶ τὰ πεζοδρομία, μύ-
 τῆς καὶ ἀφτιῶν σας ἀλείφετέ τα
 κάθε πρωὶ μὲ διάλυμα ἀσβέστου
 γιὰ νὰ προφυλάττεσθε ἀπὸ τὴν
 ἐπιδρομὴ καὶ ἐπέλαση τῶν μικρο-
 βίων. Τὸ ἄσπρο... χρώμα πρέπει νὰ
 ἔξερετε προξενεῖ ἀποστροφή καὶ ἀ-
 πέχθεια σ' ὄλας τὰς τάξεις τῶν μι-
 κροβίων, εἰν' ἕνα εἶδος, νὰ ποῦμε
 κι' αὐτὰ, Ἄστυνόμοι ἢ Ἐπιτροπὲς
 Ἀσφαλείας, καὶ ἅμα τὸ ἀντικρύ-
 σουν ἐκτοπίζονται καὶ ἐξορίζονται
 μονάχα τῶν. Τὴν πολεμικὴν αὐτὴν
 ἐναντιὸν τῶν μικροβίων τακτικὴν,
 τὴν διὰ τοῦ λευκοῦ τ. ἔ. χρώματος
 ἐκδίωξιν καὶ ἐξορίαν τῶν μικρο-
 βίων, τὴν ἔχει κατανοήσει ἡ Ἀ-
 στυνομία μας θαυμάσια, καὶ γιὰ
 τοῦτο διατάζει νὰ πασαλειφῶνται
 τὰ περβάζια τῶν πεζοδρομίων μὲ
 διάλυμα ἀσβέστου. Ἔτσι τὰ μι-
 κροβία-τουριστὰ βλέποντας τὰ πε-
 ζοδρομία κάτασπρα, φεύγουν προ-
 τρεπάδην.
 Τώρα θὰ μὲ ρωτήσετε πὼς ἐ-
 ξηγεῖνται αἱ μικροεπιδημίες δια-
 φόρου φύσεως. Τοῦτο ἀποδοτέον
 εἰς τὸ ὅτι, κατὰ πᾶσαν πιθανότη-
 τα, μερικὰ μικροβία πάσχουν ἀπὸ
 μυωπία καὶ μὴ βλέποντα τὰ περ-
 βάζια τῶν πεζοδρομίων τῆς πό-
 λεως Μυτιλήνης, ὅτι εἰνε ἄσπρα,
 παραμένουν καὶ γίνονται αἰτία τῶν
 διαφόρων μικροεπιδημιῶν.

Ο. Ν. ΜΑΓΕΡΑΣ

ΠΟΛ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Η ΒΟΥΛΗ

Ἄπ' τὸ Σχολεῖον τοῦ Πετανοῦ
 Βλέπεις τώρα τὴ γλῆνη
 ποὺ κρατεῖ καὶ νημερία;
 ὀλη αὐτὴ μπορεῖ νὰ γίνε
 φρεναλέα τρικυμῖα.
 Καὶ νὰ ἀκουσθοῦν πολλὰ
 ἐκ τῶν διαμαχημένων
 εἰμωχί καὶ εὐωχί
 καὶ ἄλλόντων κι' ἄλλομένων
 Καὶ στὴν κάθε κουτροβῆλα
 ὅπως γίνεταί, στὴ σάλα,
 ἀπὸ δῶθε πάλιν ἄλλα
 λόγια λέγονται μεγάλα,
 κι' ἀπὸ καθε μιά κισῶλα
 τρώει μιά καὶ βγάζει γάλα.
 Κ' εἰ θεσπίζοντες τοὺς νόμους
 μὲ ψυχὰς ὀγνὰς κι' ἀμώμους
 νέους ἀνταλλάσσουν μώμους
 στῆς Βουλῆς τοὺς βιαδρέμους
 καὶ χωρίζονται ἀπ' τοὺς ὄμους
 μὲ φρευροῦς καὶ ἀστυνόμους

ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΑΡΗΓΟΡΗΓΟΣ

Μιά μέρα ὁ Ναστρεαντίν Χότζας
 ἔχασε τὸ γαΐδαρό του κι' ἦτανε
 πολὺ λυπημένος. Διηγότανε σ' ὀ-
 λους τὸ πάθημά του, μὰ ὁ κόσμος
 δὲ σκοτιζότανε καὶ πολὺ καὶ περ-
 νοῦσε ἀδιάφορος.
 Ἕνας μονάχα τότε λυπήθηκε
 καὶ προσπάθησε νὰ τὸ παραγο-
 ρήσει.
 — Μὴ λυπᾶσαι καὶ τότε, εὐλο-
 γημένε, τοῦ εἶπε. Ὁ Θεὸς εἶνε με-
 γάλος, θὰ σοῦ δώσει ἄλλο γαΐδαρο
 καλύτερο.
 Μὰ ὁ Χότζας κουνώντας μὲ ἀμ-
 φιβολία τὸ κεφάλι του καὶ σου-
 φρώνοντας τὰ χεῖλη ἀπάντησε:
 — Ἄχ τὸν ξαίρω κι' αὐτόν' μέ-
 νει ἔξισου ἀδιάφορος ὅπως καὶ τοῦ-
 τοι ποὺ περνᾶνε. Σὰ δὲ ἐκάσω τὸ
 λιγώτερο εἶκοσι μετζῖτια, δὲν ἀπο-
 χτῶ ἄλλο γαΐδαρο, κι' ἐννοια σου.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ Η ΜΟΔΑ

Ἐφέτος θὰ φορεθοῦν τὰ περσυνὰ
 φουστάνια καὶ καπέλλα τῆ βρη-
 θε'α καλοῦ ξεδαφτικοῦ, τὸ μόνον
 ποὺ ἔμπορεῦν νὰ ἀγοράσουν εἰ ὑ-
 περμονητικοὶ σύζυγοι.
 Οἱ κάλτσες ἢ παραλείπονται ὀ-
 λως διόλου ἢ φοροῦνται χιλιοκκ-
 ρικωμένες. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ παπού-
 κια δὲ συρμᾶς ἐπιβάλλει στραβο-
 πατημένα τοιαῦτα καὶ μὲ φαγωμέ-
 νο ἢ καὶ δλότελα ἐξαρθρωμένο τὸ
 ἕνα τακοῦνι.
 Ἐπίσης εἶνε κελὺ τῆς μόδας τὰ
 περσυνὰ γάντια ποὺ ἀκίνουν νὰ
 φαίνονται τὰ ἔκρα ἂν ὀχι ὀλων,
 τῶν περισσοτέρων τοῦλάχιστον δα-
 κτύλων.

ΚΛΗ-
ΔΟΣ
ΝΑΣ

ΤΡΙ-
ΒΟ-
ΛΟΣ

Ὁ «Τρίβολος» θιασώτης καὶ τη-
ρητῆς τῶν Μυτιληναϊκῶν ἐθίμων,
δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ παραλείψει τὸν
καθιερωμένον ἐτήσιον κλήδωνα.
Πρὸς τοῦτο ἐπεκαλέσθη τὴν συν-
δρομὴν τῶν εἰδικῶν γραϊδίων τῆς
γειτονίας τῆς κυρᾶ Ραϊῶς, τῆς
κυρᾶ Βαγγελιώς, τῆς κυρᾶ Εὐθυ-
μίας, τῆς κυρᾶ Κυριακούλας καὶ
ἄλλων λαθικῶν καὶ τοιοῦτοτρόπως
ἐπὶ τὰς σοφὰς τῶν ὁδηγίας ἐγίαν
δλα τὰ προκαταρκτικὰ καὶ τὰ προ-
πούμενα. Ἦτοι: Ἠγοράσαμεν ἀπὸ
τὸν Νικολέλην τὸν μπακάλην τοῦ
Βονναριού, ἐναντι χουτζετιοῦ διω-
ρόφου οἰκίας, κουμλί. Ἐροίσαμεν
μέσα διάφορα κοσμήματα, σκεύη,
μπιμπελῶ κ.λ.π. χρήσιμά τε καὶ
ἄχρηστα ἀντικείμενα. Τὸ ἐγεμίσα-
μεν μὲ ἀμίλητο νερό· τὸ ἐκαλύ-
ψαμεν διὰ λυγαριῶν καὶ τοῦ σχε-
τικῆς ἰκνικατοῦ ὑφάσματος. Καὶ
τὸ ἐξεθέσαμεν εἰς τὴν μαγικὴν ἐ-
πήρειαν τῶν ἄστρον, ἄνωθεν ἀπο-
πύρου φούρνου.

Τὴν ἐπαύριον μετὰ τὸν ἐσπερι-
νὸν, κατόπιν εἰδικῶν προσκλήσεων
προσηλθὼν ἀπὸ περάτων Μυτιλή-
νης, εἰς τὸν μεταξὺ τῶν τυπογρα-
φείων μας καὶ τῆς ταβέρνας Καν-
ταρέλη χῶρον, ἄπαντες οἱ ἐπίσημοι
οἱ πολιτευόμενοι, οἱ συνάδελφοι
οἱ συνεργάται μας καὶ πολλοὶ φίλοι.
Ἀκολουθῶς ἐδέσθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ
τοῦ κ. Ἀθανασίου Κανταρέλη, ὁ-
στις τρυπωμένος ὑπὸ τὴν πατρο-
παράδοτον κόκκινην μαντήλιαν ὑ-
πετονθόρισε τὴν καθιερωμένην οὐ-
βεροτοῦραν:

Ἀνοίξει τὸν κλήδωνα
Στ' ἁγίου Γιαννίου τὴ χάρη...
Κ' ἐτι ἀπὸ μέσα θὲ νὰ βγεῖ
ὁ καθέννας μας θὰ πάρει.

Εὐθὺς ἀμέσως ἡ κυρᾶ-Ραϊῶ ἀ-
πήγγειλε τὸ πρῶτον δίστιχον, ὅπερ
ὡς γνωστὸν ἀποδίδεται, κατὰ συ-
νήθειαν, εἰς τὸν τυχερότερον τῆς
παρέας.

Μερουνητὶς μάμουρ ρωτῶ
κι' ἀπομονὴ δὲν ἔχω.

Πρόβαλε πιά πουλάκι μου
πού σὲ γλυκαπαντέχω.

(Ἐξάγονται τὰ ματογαῖα τοῦ κ.
Νομάρχου ἐν μέσῳ χειροκροτημάτων καὶ
ἐκδηλώσεων συμπάθειας).

Τὰ παριστάμενα γραῖδια ἀπαγ-
γέλλουν ἕκ περιτροπῆς δίστιχα,
μεθ' ἑκαστον τῶν ὁποίων ὁ κ.
Κανταρέλης, ἀνασύρων ἀπὸ τὸ
κουμλί, ἐπιδεικνύει διάφορα ἀντι-
κείμενα παραδιδόμενα εἰς ὅποιον
ἀνήκουν. Τὰ ἐν λόγῳ ἀντικείμενα
ἀναγράφονται μετὰ κάθε δίστιχον
ἐντὸς παρενθέσεως.

Μὴν κλαῖς καὶ μὴν πικραίνεσαι
γλυκιά μου περιστέρα.

Μάνα ξανὰ θὲ νὰ σὲ ποθῶ
καὶ μέγανε πατέρα.

(Ἐξάγεται ἐπιφίλι συνταγματάρχου).

Τῆς Θέμιδος εἶσαι ἐραστῆς
καὶ τινῶν Ἄσρα.

Κι' ὅπου γυνάικα μυριστῆς
χώνεις μὲ μιάς του μύτου.

(Ἐξάγεται συντριβανάκι.)

Μὲς τὴν ψυχὴ σου φώλιασαν
οἱ ἄστικες κακίαι
κ' ἔκανες τὰ ξερόνησα
Μυτιληνοαποικίες.
(Ἐξάγεται τσιμπίτζι)

Ὁ λύκος κι' ἂν ἐγήρασε
κι' ἄλλαξε τὸ μαλλί του
μῆτε τὰ χούγια του ἄλλαξε
μῆτε τὴν κεφαλὴ του.
(Ὁδοντογλυφίς)

Πάρε κανένα γιανριμιτζή
νὰ δῆς ἂν φταίει ὁ σπόρος.
Κι' ἂν θὲς γιὰ σιγουρότερα
τράβα στὸ Ἅγιον Ὄρος.
(Ὁξόμετρον)

Ἐχεις στὴν ὄψη φίλε μου
κάτι ἀπ' τὸ Ναζωραῖο
Μὰ στὴν ψυχὴ σου τίποτες
ἄλλο, ἀπὸ Φαρισαῖο.
(Ράσον)

Ἀνεβαίνεις κατεβαίνεις
καλαθόκουλας.
Μὲς τὴν πόρτα μπαίνει
κοφινόκουλας.
(Ἐπιφίλι τῶν Ὀλυμπίων κεινῶς
Μπέμπης).

Ὡ ἀψηλὸ καμπαναριὸ
λιγνὸ μου κυπαρίσσι
πῶχεις τὴ γνώση του Δαβὶδ
τοῦ Σολωμῶν τὴν κρίση.
(Μαχαιροπήρουνον πολὺ μετα-
χειρισμένον).

Ποῖος εἶδε ψύλο στὸ βουνὸ
σανίδα φορτωμένο ;
Καὶ μὲς στὸν Καπνοοργανισμὸ
τὸν Τάκη μας στρωμένο ;
(Ἐξάγεται πυχὸ μηνιάτικο)

Πολλὲς φωτιὲς μὲ καίγουνε
καὶ ποιά νὰ πρωτοσβήσω ;
Κάνω νὰ σβήσω ἀπὸ μπρος
ἄλλη μὲ καίγει πίσω
(Φωτογραφία ὠραίας χήρας).

Μὲ τὰ καράβια ἄλλοι ἄρμενοῦν
μὰ γὼ μὲ ἀεροπλάνο.
Χαράστηνε, πού γέννησε
τέτοιο παιδί, τὴ Μάνα.
(Κονκάρδα μὲ ἀλετροδρέπανον).

Ἀπ' τὸν καιρὸ πού ἐμπλεξα
φρεγάδα ζηλεμένη
μέρα καὶ νύχτα βρίσκομαι
μὲ τὴν καρδιά μαμένη.
(Νούμερα τούρκικο σὲ στάμπκ).

Οὐλοὶ ἀνεστενάζουνε
μὰ ὄχι σὲν καὶ μένα
ὄντας ἀνεστενάζω γὼ
στάζει ἡ καρδιά μου αἷμα.
(Βέρζ ἀνηλικίου ζωντοχήρου).

Τέσσαρα φύλλα ἔχ' ἡ καρδιά
τὰ δυο τὰχεις παρμένα
τὰλλα τὰ δυο μου τὰφησες
καὶ τὰχω μαραμένα.
(Δεμόνι)

Μου εἶπανε τοῦ δύστιχου
νὰ σὲ παραπετάξω

Καὶ τώρα δὲν περνᾶ σιγμὴ
νὰ μὴν ἀνεστενάξω.
(Ρακέττα)

Ἀνέβα πάνω στὸ βουνὸ
τὸ ἴ πάρι τσιραμδέλια
τὸ ἴ ξύσι τὴ φαλάκρα σου
νὰ πῆσιν τὰ ψειροδέλια.
(Ἐφαγίδα Βορείου Προξενείου).

Ὁ ἔρωτας τὸν ἄνθρωπο
ζουρλὸ τὸν κατανταίνει
χωρὶς θέρη θερμαίνεται
δίχως τρεμούλα τρέμει.
(Χαρτοφυλάκιον Νομικοῦ Συμ-
βούλου Τραπεζῆς).

Μέσα στὸ Κάστρο στήσαμε
καρτέρι μὲ τὸ Χάρο
Κι' ὅποιον ἐκεῖνος δὲ μπορεῖ
ἐγὼ θὰ τοῦ τὸν πάρω.
(Ἐπιφίλι ἰατροῦ).

Κυπαρίσσαι μ' ἀψηλὸ
κλίνι τὸ ἴ δὲ οἱ φτάνου
Νὰ μυριστῶ τοὶ κλώνοι σου
τὸ ὕστιρα ἄς ἀπιθάνου.
(Χαντζαράκι Κρητικό).

Δὲν τῶλπιζα ἴστον εὐρανό
στὴ γῆς νὰ περπατοῦσα
νὰ μὲ κατηγορέσουνε
τὰ μάτια π' ἀγαποῦσα.
(Κεβίδος μολυβένιος).

Κάτσι κάτου τὸ ἴ μὴ μιλις
τὸ ἴ μὴν πουλονοφουναίσεις
νὰ μὴ οἱ βάλου μὲς τοῦ κμάσ'
σὰν πιτειρες νὰ κράξεις.
(Πετεινάρι τῆς Οὐτζιάς).

Ἡ ξενητιά σὲ χαίρεται
καλόγνωμο ἀδερφάκι
κ' ἡ δόλια γ' ἡ μαρούλα σου
πίνει πικρὸ φαρμάκι.
(Πάπις).

Στὴν ξενητιά κι' ἂν βρίσκουμαι
θαρρεῖς δὲ σὲ θυμοῦμαι ;
Στὸ ὄνομά σου προσκυνῶ
καὶ πέφτω καὶ κοιμοῦμαι.
(Βουλα Συμβολαιογράφου Ν.
Υόρκης).

Ἐγὼ γιὰ σένα ἀγάπη μοι
χαρούμενος πεθαίνω.
Μ' ἂν πεις καὶ γιὰ τὴν προί-
[κα σου
στὸν Ἄδη κατεβαίνω.
(Θερμόμετρον)

Ἐλα νὰ γένεις λεμονιά
καὶ γὼ νὰ γένω κλήμα
νὰ περιμπλέξουμε τὰ δυο
καὶ γὼ ἴνάχω τὸ κρέμα.
(Δοντάγρ)

Κορμί μου ἐτοιμίσου πιά
καὶ στέκεσαι ἀμανάτι.
Κι' ὁ χάρος μὲς τὴ μαύρη γῆς
σοῦ ἔστησε κρεββάτι.
(Τραπεζοδόχου)

Ὡ μπουγαδοκοφίνα μου
τρικατάρτη μπρατσέρια
μὰνα θεριὸ σὲ γέννησε

γιὰ δράκο εἶχες πατέρα.
(Τσαντάκι πρωταγωνιστριάς)

Μαύρη εἶνε ἡ νύχτα στὰ βουνὰ
στοὺς βράχους πέφτει χιόνι
καὶ μὲς τὰ Μοναστηριακὰ
ὁ κλέφτης ξεσπαθώνει.
(Ἐξάγεται ἡ εἰκὼν τέρατος πο-
λυμοθίας, φιλιτέου εἰς τὸν τέως
Υπουργὸν τῆς Παιδείας).

Λάμπει ν-ὁ ἥλιος στὰ βουνὰ
λάμπει καὶ στὰ λαγκάδια
λάμπεις καὶ σὺ λεβέντη μου
μέσα στὰ παλληκάρια.
(Σοκολάτα Φλόκ)

Μαῦρα μάτια ἔχεις κόρη
μαῦρα εἶνε σὰν τὴν ἐλιά.
Κι' ὅποιος τὰ γλυκοφιλήσει
Χάρο δὲ φοβάται πιά.
(Παριζιάνικο σκαρπινάκι)

Ὡ Παναγιὰ Ἀγιοσωτία
μὲ τὰ κατὸ καυτήλια
γιάνα μου τὴ ψυχούλα μου
νὰ σοῦ τὰ κἀνὸ χίλια.
(Ἐπιφίλι ἀστυνόμου)

Μωρὴ Μακρυγαλιώτισσα
μὴν κάνεις τόσο νάζι
γιατὶ ὁ καιρὸς τὴν ὀμορφιά
σὰν ἄνθος τὴν τινάζει.
(Ἀστὴρ ἀνθοπολοχίχου)

Ἄπιστα εἶνε τὰ λόγια σου
σὰν τοῦ Μαγιοῦ τὸ χιόνι
ὅπου τὸ ρίχνει τὴν αὐγὴ
κι' ὡσπου νὰ φέξει λυώνει.
(Μενταγιὸν χήρας τῆς Καλλι-
θέας).

Ἀποθαμένος βρίσκομαι
καὶ ζωντανὸς λογιόμαι
ψυχὴ δὲν ἔχω ἀπάνου μου
μόνο πού τυραγιόμαι.
(Σκαπάνη ἀγρότου)

Ἀποφάσισα τὰ μαῦρα
νὰ φορῶ παντοτεινὰ
καὶ νὰ κλαίγω μέρα τέχτα
τὴ δικὴ σου ἀπογιά.
(Ἐξάγεται ἐντὸς ὀφθαλμοῦ πρὸς
τὸ Δημόσιον, τὸ ὅποιον πάντες οἱ
παριστάμενοι ἀνιχνωρίζουσι ὡς ἰδι-
κόν των).

Σχιμώτισσα, Σχιμώτισσα,
πέτε θὰ πᾶς στὴ Σάμο ;
Ρόδα θὰ ράνω τὸ γυαλὸ
τραντάφυλλα τὴν ἄμμο.
(Διπλότυπον Οἰκονομικῆς Ἐφο-
ρίας).

Ἀπόφαση τὸ ἔβαλα
σὲ ἄλλῃ μου τὴ ζήση
στὴν τύχη σου νὰ περπατῶ
κι' ὅπου μὲ καυτήσει.
(Ἀλώπιξ μὲ γυαλιά).

Σὲ ζυγαριὰν ἀνέβηκα
καὶ κάθομαι καὶ λεγῶ.
Παίζω γελῶ καὶ τραγουδοῦ
μὰ κάνω καὶ πῶς κλαίγω.
(Ἐξάγεται «Ἀμερόληπτος»).

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν ἑπόμενη σελίδα)

ΜΑΣΤΙΚΑΓΚΑΘΑ - ΑΣΤΙΒΕΣ - ΑΓΑΖΑ

ΤΡΙΒΟΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ	
ΔΕΣΒΟΥ	150
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	200
ΠΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δολ.	5
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Αρχ.	2
ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΝΟΝΤΑ Ι	

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ

Η ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Τὸ σατυρικὸν ἀριστούργημα τοῦ συναργάτου μας ποιητοῦ κ. Δ. ΛΟΝΤΟΥ.

Copyright «Τριβόλου» (Συνέχεια)

Ὁ Νιάνιας ἔχει καὶ τὰ δυὸ καὶ βουλευτῆς ἂν γίνεαι. Καὶ τότε θέλοντας καὶ μὴ, θὰ τρώγει καὶ θὰ πίνει. (1)
 Για woll καὶ ἄλλον θάχωμε στὰς νέας ἐκλογάς. Καὶ φαίνεται πὼς εἶνε δεινὸς καλαμαράς. Στὴ Μασαλία σπούδασε καλὰ τὰ νομικά. Γιατί ποτὲ δὲν κύταζε σὰν ἄλλους θηλυκά. (2)
 Εἶνε καὶ τρία κόκκινη κι' ἀπὸ μεγάλο σόμ. Ἐκκληρονόμησε παρῶ κι' ὁ βίος του ρολόγι. (3)

Τὶ νὰ τὸν κάνει τὸν παρᾶ χωρὶς κανὲ μεράκι. Δὲ βλέπεις ροῦχα πὸ φορεῖ καὶ κόκκινο ψαθάκι. Δὲ βλέπεις πὼς μήτε καφέ μήτε πιετὸ πίνει. Κι' ἀκόμα τὸ κεφάλι του ἀκούραυτο ἀφίνει. Κι' ὅταν μυρῖσει ἔξωθὸ πὼς ξεγλυστρᾶ σὰν χέλι. (4)

—Μὰ νὰ σὲ εἶπω φίλε μου ὁ κόσμος τέτοιους θέλει Ἄλλὰ μονάχα γιὰ γαμπρὸς γιὰ τ' ἄλλα δὲ ρωτοῦν. Λογίους σὰν καὶ σένα κοινοὺς τοὺς θεωροῦν. (5)

Μὰ σὺ πὸ ἔχεις τὸν παρᾶ τί ξόδεψες ὡς τώρα; Ἔλα νὰ λύσεις τὸ πουγγὶ αὐτὴ τὴ μαύρη ὥρα. (6)

Ἄπ' τὸ κακὸ πὸ πέσαμε ἄρχιτερα νὰ βγοῦμα. Γιατί θαρῶ πὼς γρήγορα σὶτὸ μπάνιο θὰ βρεθοῦμα. (7)

—Δωροδοκίαι δὲν βρονοῦν (8) νὰ δεῖς τί θὰ τοῦς πῶ. Καὶ λόγον θὰ ζητήσω γι' αὐτὸ τὸ ξαφνικό.

—Ἐγὼ θὰ τοὺς μιλήσω εἰς τὴν Γερμανικὴν. (9) Καὶ θὰ ἰδεῖς ἀμέσως ν' ἀλλάξουν τακτικὴν.

Κι' ἐνῶ ὕφος ἐλάμβανε(10) τοῦ Βίσμαρκ καὶ τοῦ Πίττ. Χαφίς μπαίβει καὶ κραῖζει σὶτὸ χουμιάτο γκίτ. (10)

ΣΧΟΛΙΑ ΤΡΙΒΟΛΟΥ. 1. Ὁ ποιητὴς μας ἔχει τὴν ἰδέαν ὅτι οἱ Βουλευταὶ εἶνε ἀπεχρεωμένοι, καὶ ἂν ἀκόμη εἶνε οἰκονόμοι ὡς ἰδιῶται, νὰ τρᾶνε καὶ νὰ πίνουν κατὰ κόρον. 2. Ἄδυναται κανεὶν ἀποφανθεῖ ἂν ὁμιλεῖ σοβαρῶς περὶ ἐγκρατείας τοῦ κ. Νιάνια ἢ ἂν τὸν εἰρωνεύεται. 3. Μέσα εἰς ἓνα στίχον περιέλαβε ὅλην τὴν νοικοκυρασύνην τοῦ συναργοῦς του. Δετὸ θὰ εἰπῆ ποιητῆς. 4. Νίπτο-

ΩΡΑΙΑ ΜΕΘΟΔΟΣ

Στὴν Πέτρα ὑπῆρχαν δύο ἀθλητικὰ κόμματα. Τοῦ «Ἀχιλλέως» καὶ τῶν ἀντιπάλων του. Ἄλλ' ὁ «Ἀχιλ' εὐς» ἐξῶντωσε τοὺς ἀντιθέτους, διὰ τῆς μεθόδου τοῦ Κομμουνισμοῦ, πρὶν αὐτοὶ νὰ εὐροῦν τὴν Ἀχιλλεῖον πτέρναν του.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ

Κάποιος ἀμερικάνος χημικὸς κατασκεύασε ἓνα νέο εἶδος ναρκωτικοῦ τὸ ὁποῖον ὠνομάτισε—πάρτε τὴν ἀνεσαμιά σας—«Υντροκλωρίντ ὄρ πιπεριντινοπροπανεντιδὸλ ντι φενυλκυρεθάν». Σὲ δλα τῶν τέλους πάντων παλαβικάματα θὰ εἶνε αὐτοὶ οἱ Ἀμερικάνοι!

ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

«Σὰ θέλει ἡ νύφη κ' ὁ γαμπρὸς τύφλις νάχει ὁ πεθερὸς». Φ. Κευτζούκης
 * * *
 «Ἡ ζωὴ εἶνε θέατρον ὅπου παίζονται μόνον κωμῳδία.» Στρ. Ἰωσηφέλλης
 * * *

Ἐγὼ πλέον ὠρῆσθηκα εἰς τὸν Θεὸν ἐπάνω ν' ἀπόσχω τῆς Πολιτικῆς ὡς τὰ πὸ νάπεθάνω.» Π. Ι. Χατζηβασίλης

Συνταγὴς τοῦ Γυμνασίου καὶ τοῦ Παρθεναγωγείου

Βραδυγλωσσία (κοινῶς γλωσσόδετης). Θεραπεύεται ἔαν ἐπανάλαβετε ταχέως, τρὶς κατ' ἐπανάληφιν καὶ καθ' ἐκάστην ἐπὶ μίαν ἔδομαδά τὸ κάτωθι φάρμακον:

Μάναμ ἀσπρουγούνα
 μάναμ μαβρουγούνα
 μάναμ ἀσπρου εἶνε τοῦ γνῖς
 μάναμ μάβρου εἶνε τοῦ γνῖς

ΝΟΙΩΣΜΑΤΑ

(Γνήσιο)

Στέτε σ' ἀνιτρον
 μπεροτ ἀγέρας.
 Ἀμουσιζ' σ' φτέρνας
 τὸ ἰ χπᾶ σ' μέτς.
 (Μὰ τοῦ καταπνάρ τ' λημοῦς ἔφτου εἶνε πὸ βάζ' ἰ νοῦς).

μαν τὰς χεῖρας διὰ τοὺς ἀνωτέρω δέκα στίχους. 5. Νὰ καὶ ὁ Μυτιληνὸς δλόκληρος μέσα σὲ ἑνατετραστικόν! 6. Δὲν λέγει ἀκακία ἀλλὰ ἀμαύρη ὄρα ἐπὶ τὸ ἐντονώτερον. 7. Τουρκικὸ ὄρα ἀνιστήριον ὁποῦ ἔρριπτοντο οἱ πολιτικοὶ κατὰδικοὶ κερῖως, μὰ μίαν σιδηρᾶν σφαῖραν εἰς τὸν λακιδόν. Ὁσο προχωρεῖ ἡ «κροπολεμικὴ Μυτιλήνη» τόσο ὁ συγγραφεὺς μας καταδεικνύεται σφώτερος καὶ πολυμαθέστερος. 8. Ἐπίτηδες θέτει εἰς τὸ στόμα τοῦ δουλευτοῦ μας τὸ ψεύτικο αὐτὸ ἐπιχείρημα διὰ νὰ στηλιτεύσει τὴν τσιγκουνιάν του. 9. Εἰρωνεύεται τὴν μεγαλήν ἰδέαν πὸ εἶχαν ὁ ἕτερος τῶν Βουλευτῶν διὰ τὴν Γερμανομαθειάν του. 10. Εἶνε προφανὲς ὅτι διὰ νὰ παρακολουθήσει ἐντὸς ἀναγνώστης καὶ νὰ κατανοήσῃ τὸν κ. Δόντον πρέπει νὰ γνωρίζῃ παγκόσμιον ἱστορίαν καὶ νὰ ἔχει ἀρτ. ἀν ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν. 11. Εἶδατε πὼς ταίριασε τὸ Πίττ μὰ τὸ γκίτ!

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΣΤΟΥ ΜΛΟΔΡΑΜΑ

Εἶδες Μλόδραμα γκαπαρέλιμ; Γὼ λέγου σὰ ντιγιννιτέ (1) Γιδὸν καλὰ, μὴ δεῖς ποντέ. Κρίμα στοῦ κουσ' πινταρέλιμ! Πήρασ' ἰμ τοῦ τοῦ καημένου. Τοῦ Φουλέλι τοῦ κουντουρτσμένου φταῖβγι, π' μὴ πῆρι ζῶρ-ζουρνά. Θαρρεῖς κάννιτο γιναντινά, (2) τὸ δπ' μὴ πᾶ τοῦ μι- [τσανοιώνου. Βρίζουτον γῶ, κά- [νου π' θμώνου ἀμ γ' ἰ Νιμόλις ἔ ντι- [γιννιτίλ' (3) τοῦ τσ'ιφάλιντ ἔ γυ- [ρίτ'.

Νὰ προυχτὲς πάλι ἔ- [σ' ὀρίμι μὴ τοῦ ζῶρ τσ' ἰ ξόδια- [σί μὴ σὶ μίαν ἀπουθῆκη μου [γᾶλι

πῶχι ἀθροῦπ μέσα πιτρένι. Ἄλλι ἀνάσ' τσ' ὀυλ' τσ' ἄλλι στυλουμένι τσ' ἄλλου γλέπες χωρὶς πουδάγια ἄλλου μὴ χουρὶς τσ' ἰφάλι τσ' ἄλλου κλόν τσ' ἄν ἀπ' τὴ κτάλα. Πείτα(4) γλέπες βῶδια λιουντάρια τσ' ἰ τουρλοῦ-τουρλοῦ θηριὰ ἔλλα-Μὴ θαρρεῖς ποῦς εἶνε ἀλιχνένια(5) μὰ δχι ποῦς εἶνε τσ' ἰ φουφμένα μόνου νὰ... ποῦνι πιτρένια, τσ' ἔν ἔχιν κανένα χάτ'. Μολουντούτου [τὰ λουγιδζ' νὰ κόσμου! Θέλις ἀντε θέλι; γι- [ναῖτσ' ἰς.

Γιναιτσ' ἰς ἐν πρὲπ ἂ ν' ἀφίνιν ἔφτου μέσα γῆ νὰ τ' ἰς ντινὸν ὀβλι ἔφτοι τ' ἰς πιτρένι τ' ἰς γυμνοὶ πὸ φινῶνι τὰ σντιριάντουν(6) Μὰ θὰ μ' πείεις εἶνε πιτρένια. Ἐν ἔχιν σχέσ'. Πιτρένια ἀλιχνένια νὰ μὴν πᾶν καθιδὸλ κουντάντουν τσ' εἶνε ρέζιγια(7) κουλάγια.

Γιατί π' λέγεις, θαρρεῖς, μ' κάνι μά- [γρια τοῦ Νικουλέλι τσ' ἰ πᾶμι δπ' θέλι τσ' ὀυλου ἰ Τίνις λύντου τοῦ [μπιτζέλι.(8)

Τίντα λέγαμι; Ἄ! τοῦ θμήθκα. Τοῦ λοιπὸν ἔφτου π' μὴ πῆρι τσ' ἰ μ' ἀρκάξαν κουσ' πιντάρ, μὰς τοῦ Μλόδραμα, ἐν ἴτσ' μήθκα μπάρμ, σὰν τοῦ σ' ἰνιμά πὸ σὶ βάζιν σὶτὸ σκουτινὰ γιὰ νὰ πᾶ γαλάλι τ' ἰς παράδης. Γιατί πᾶσαν, σὰν τ' ἰς γαδάρ τσ' ἰ ἀγκαρίζαν σὶτὸ πατάρ θιγιατρίνι νιμένι σὰν παπάδης, μὴ φιλόνια τσ' ἰ σιχάγια τσ' ἰ βαστοῦσαν κατ κουντάρια σῖνα χέρ, τσ' ἰ κατ ταψ' ἰ σῖ δλλουντου, τσ' ἰ σῖ ζῶνι σπαθιά Τσ' ἰ ἴγκιστ'ς, γμπάρ, τσ' ἰ ἀγκαρίζαν (τσ' ἰ οἱ Κακοῦργι(9) τσ' ἰ μαραμπι- [ρίζαν (10) τσ' ἰ πλαλιούσαν τσ' ἰ ἀκαλαῖναν τσ' ἰ ἔγιστ' ἰ π' βγαῖναν νάτ'ς τσ' ἰ [μπαῖναν τσ' ἰ ἐμλοῦσαν κουβιντιαστὰ ν' ἀγναντίγεις(11), μ' ὀυλου τοαγδ- [στά!

Τίντα κᾶναν, τίντα λέγαν Θεῖος τοῦ ἔξρ. Ὡς τσ' ἰ πὸ κλαῖγαν θάργεις ποῦς μοιρουλουγούσαν.

Μόλατε, γμπάρ, μὴ κρούσαν!... Ζ' ἴγεις χουρνίγεις μὴ γιλαστεῖς μὲς οἱ Μλόδραμα ἂ πιαστεῖς.

ΤΙΝΙΣ

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ. 1. Σὰν ἀμφίβολο. 2. Ἐπίτηδες, γιὰ γινάτι. 3. Δὲν καταλαβάνει, δὲ χυρίζει. 4. Ἐπειτα. 5. Ἀληθινά, ζωντανά. 6. Τὰ σιδηρικά των, τὰ ἐργαλεῖα των. 7. Ἐπικίνδυνα. 8. Μικρὸ κουσ' πορτοφόλι. 9. Μουσικάντες, κ. κ. κ. ἀπὸ τὸν Κακοῦργο τὸν ἀρχ. μουσικῆς τῆς Ἀγιάσου. 10. Τοῦς συνώσευαν. 11. Νὰ τοῦς καταλάβεις τί λένε.

ΙΑΤΡΕΙΟΝ

«Η ΜΑΡΙΑ ΤΟΥ ΚΛΩΠΑ»

Δ)δα Χρῦσαν. Ὁ Θεὸς σὰς ἔβγαλε τὸν ἓνα ὀφθαλμὸν σου παρὰ τὰς παρακλήσεις μας, ἐπειδὴ σὰς ἐγκατέλειψεν ἡ πίστις. Γῶρα ὁμως πὸν κατεφύγατε εἰς τοὺς ἀπίστους ἰατροὺς θὶ χίστετε τὸ φῶς σας ὀλότελα. Ξαναμυρίσετε κοντὰ μας.

Δ. Κον. ἔντα ὀυθ. Διὰ νὰ ἀποκτήσετε τέκνον πρέπει νὰ κάμετε σαρανταλείουργον καὶ νὰ στείλετε τὴν σύζυγόν σας νὰ τῆς κόνουμε τὰ κατὰλληλα γητέματα.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΙΟΝ Β. Ω. Δ.

Κον Δημ. Β. — Μὴν εἰσεθε ἀνυπόμμενος. Δὲν εἶνε εὔτε πάντε μῆνες πὸν μᾶς γράψετε. Περιμένετε.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Κας Γ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ. «Ἄρρεν». ΑΔΚ. ΜΑΡΙΓΑΝ. «Ἡ Ἑπαιλις». Π. ΧΙΩΤΕΛΗ. «Ὁ μισθός». ΑΘ. ΜΗΤΡΕΑΙΑ. «Ἡ ποδάγρα». Δ. ΠΑΓΙΔΑ. «Τὰ περίπτρα». Π. ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ. «Ἡ ἀποχή». ΣΤΡ. ΜΥΡΙΒΗΑΝ. «Ὁ Ἀγριόγατος».

T. T. T. T.

Δ)δα Μ. (Ἐνταῦθα). Πάψετε νὰ κάνετε ποιήματα τὸν ἔρωτά σας, σὰν αὐτὸ ἔδω:

«Ἡμῖ γυμνον ὅταν σὲ δλέπω στὴ θάλασσα βουτᾶ καὶ θρέχω τὸ πυρωμένο μου κορμὶ μὰ δὲ σῶναι ἡ φωτιά μου ἀλοι!»
 Νὰ πὸν τὸ λέτε καὶ μόνοι σας. Γενῆτε λοιπὸν πρακτικώτερον, ὅπως τὰ κορίτσια τῆς ἐποχῆς μας.
 Τελειόφοιτον Ι. Α. Ὁραῖα τὰ κταφέρεις στὴ κοίτησιν:
 «Τώρα πὸν ἔκανα ἀξετάσις ἔλα μὰζύ μου νὰ ξεσκάσις χρυσὴ μου Μαρτιάνθη θὰ σοῦχω δὲ καὶ ἀνθη.»
 Ἐχε μονάχα τὸ νοῦ σου γιατί ἔ ἔρωτας ἔχει κι' ἀγκάθια.

Κον Παν. Ι. Χατζηβασίλειου (τέως πολιτευτῆν, τελειόφοιτον τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς καὶ τῆς Νομικῆς. (Γέραν). — Τὸ ποιήματ' σας εἰλήφθη ἀλλ' ἔχει ἡδὴ δημοσιευθεῖ εἰς τὸν Σκορπίον καὶ θὰ ἀθεωρηθεῖτο ἀναζητούμενος. Παραλλήτομον ὁμως εἰς τὴν στήλην τῶν Μεγάλων Ἀνδρῶν τοῦς δύο προσεβέντες νέους στίχους, τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὴν λυπηρὰν διὰ τὴν Λέσον ἀποφασιν σας κερὶ δριστικῆς ἀποχῆς τῆς πολιτικῆς.

ΕΥΡΕΘΗ στὴν μπανιέρα τοῦ Μόλου, δωμάτιον πρῶτον ἀριστερὰ, γυναικεῖ: καλτσόδετα χροῦματος ῥόζ. Ἡ ἀπωλέσσα αἰς τὴν ζητήσῃ ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ παρμᾶνα. Ἄπειθυθένον Νομαρχίαν Λέτβου

ΖΗΤΕΙΤΑΙ παιδαγωγὸς διὰ τὴν Καβᾶλλιν. Πληροφόρηαι εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Τριβόλου».

ΩΡΑΙΑ κωπηλάτις ζητεῖ χειροδύναμον συνοδὸν διὰ τὴν βραδυρὴν τῆς ἐξέσκησης εἰς τὰ νερά τοῦ Μακρυγιαλοῦ.

ΕΓΧΩΡΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ο ΚΛΗΔΟΝΑΣ ΤΟΥ «ΤΡΙΒΟΛΟΥ»

- (Συνέχεια ἐν τῆς 2ης σελίδος)
- Ἀπὸ καρὸν τὰ μάτια μου δὲ φτάνουν νὰ σε δοῦνε. Μονὸ γι' ἀχτίτες ἔρχονται καὶ μὲ παρηγοροῦνε. (Κονκάρδα τέως Βουλευτὸς Δυτικῆς περιφέρειας).
- Πάρε γιατρέμ' τὰ γιατρικάς καὶ ἄμε στὴ δουλιὰ σου γιὰ τὸν πόνο τῆς κοιλιᾶς δὲ γράφουν τὴ χαρτιά σου. (Ἐξάγεται χάρτης τῆς Ἑλλάδος)
- Τρώτε νὰ τρώμε βρέ παιδιά καὶ πίνετε νὰ πινοῦμε γιὰ τὸν ἔτοι τὸν ντουγιὰ τὸν ψευτὴ θὰ χαροῦμε. (Δίπλωμα ἐργολάβου)
- Ἄγγελος εἶσαι μάτια μου κι' ἀγγελικὰ φοραίνεις κι' ἀγγελικὰ περιπατεῖς καὶ μένα μὲ τρελλαίνεις. (Γουρουνέπουλον)
- Ἐγὼ γιὰ κοριτσόπουλα καὶ τὴν ψυχὴ μου δίνω Κι' ἄδὲ χορταίνου με ψυχὴ ἄς φάνε καὶ τὸν «Κρίνο». (Γαλατμοπούρεκο)
- Κλεψὲς ἀπάνω στὶς κλεψὲς καὶ πέτρα πὰς τὴν πέτρα μ' ἔκαναν τερατούργημα ἕφος δεκάξη μέτρα. (Ἀνάγλυφον Ἐλευθερίας)
- Ὅπου ἦταν λύχνος ἔσθησεν ἠλεκτρικὸ λυχνάρι ὡς καὶ στὰ ἐρημοχώραφα φτάνει ἡ δική μου χάρη. (ἠλεκτρικὸς φχνός)
- Στὸ λιμάνι μας συνέβη κάτι ἀπὸ τ' ἀνέκλιτα Ἡ Φαγάνα κ' οἱ ἐργολάβοι δὲν ἀφήσαν τίποτα. (Ἐξάγεται ὀγκόλιθος)
- Μὲ φίλους καὶ μὲ συγγενεῖς καὶ μὲ γλυκὰ ἀδερφάκια ἔβγαλες, ὦ λεβέντη μου, τὰ δυὸ σου τὰ ματάκια. (Ψαχνὸ)
- Κούτρουλας πὰς τὸν τοισμὲ τὰ λαγήνια ἀνιγέλα. Τύφλις νάχτι λαγήνια ποῦστι οὐλα μὲ τὰ χεῖλια! (Ἀλφαβητάριον)
- Κάτσι κάτου τὸ μὴ μιλάς μὴν πῶ τὴν καταντιά σου χίλιες χιλιάδες κόνιδες σκόνη ἢ βρακουθηλιά σου. (Ἐξάγεται ἡ φωτογραφία διηγήγερου προικωθήρα).
- Δεντρὶ πού δὲν ἀνθεῖ ποτὲ μὴ φᾶς ἀπ' τὸν καρπὸ του μὴν κοιμηθεῖς στὸν ἴσκιο του μὴν πάρεις τὸν κλημὸ του. (Σκαπάνη ἀρχαιολόγου)
- Ἐνα καράβι ἔρχεται γεμάτο μὲ τὸ ρύζι.

- Τὸνα τὸ μάτι γκέλμπιρι καὶ τᾶλλο καγιαρίζει. (Ἐξάγεται δαχτυλίδι τοῦ ὁποῦ δὲν ἀνευρίσκειτὶ ὁ κάτοχος).
- Ὅλα τὰ ντέρτια ντέρτια νε ντέρτι εἶνε κι' ἡ πείνα Πρῶτα χτυπᾶ στὰ γόνατα κ' ὕστερα στὴν κατῖνα. (Ἐξάγεται χάρτης τῆς Δέσβου).
- Μουρὴ στραβὴ πινακουτὴ μὲ τὰ στραβὰ ψουμιά σου ἀνάτσιλη νὰ τὸ οἴτισι δὲν ἔρχουμι κουτά σου. (Σουτιὰν ἀειχιλοῦς κερθένου).
- Βρέ σὺ σαλιαρουμπάμπουρα βρέ σ' ἄχαμρέ τοῦ κόσμου ἔβρι μιά τρύπα νὰ τρυπήγῃς νὰ μὴ οἱ βλέπου μπρὲς μου. (Ἐξάγεται «Σκορπιδὸς»)
- Τί ὠραιότης εἶνε αὐτὴ τέ μαιντανὸς τί πράσα! Τέτοιο καμπούρικὸ κορμὶ νὰ ξέρει τέτοια πράσα! (Ἐξάγεται μέθοδος Γαλλικῆς).
- Ἐχεις δυὸ μάτια σὰν ἀγά δυὸ . . . σὰ βαρέλια κι' ὁποῖος γυρίσει καὶ τὰ δεῖ σπαράζει ἀπὸ τὰ γέλοια. (Κασμαδόχος)
- Τὴ μούρη σου τὴ σπληναριά βάλτην σ' ἕνα καλάθι καὶ κρέμασέ τὴν ἀψηλά νὰ μὴν τὴ φάνε οἱ γάτοι. (Γουδοχέρι φαρμακοποιοῦ).
- Σ' ἀποζητᾶ ὁ Μακρυγιαλὸς σὲ κλαῖν καὶ τὰ Τσομάκια. Ποῖος τῶλπιζε γι' ἀχιλλέες σου νὰ κάνου κατσαμάκια. (Ἐξάγεται «Δημοκρατία»)
- Τὶς Μοῦσες, λὲς, παρήτησες γιὰ τὴν Πολιτικὴ! Σάμπως κ' ἡ νέα ἀγάπη σου δὲν εἶνε θηλυκὴ! (Δίπλωμα Φιλοσοφικῆς καὶ Νομικῆς).
- Μὲ τὸ λουλοῦδι πάντα ἐσὺ χεῖμῶνα καλοκαίρι. Τοῦ μακαρίτη τ' Ἄγγελῆ τὸ λόγιο εἶσαι ταῖρι. (Κάλαμος ἐγχωρῶλου συγγραφῆως)
- Τοῦ Τουρισμοῦ στὸν Ἄη-Λιὰ σοῦ δόσαν τὰ ἡνία Γιὰ τὸ σὲ βρῆκαν ἀδειανὸ φτωχέ μου, Πανσανία. (Ἐξάγεται Γερμανικὴ Γραμματικὴ).
- Χαρὰ στὸν κάθε μαχαλά πᾶχει δικό σου πρᾶμα. Χορταίνει φᾶτα καὶ νερά καὶ Βουλεβάρτα—θάμα! (Γαλαζιανὴ σανίδα)
- Ἀηδόνη μου γλυκόλαλο ψηλό μου κυπαρίσσι ποῦσαι καὶ δὲν ἀκούγεται;

- Σὲ ζάλισεν ἡ κρίση! (Ἐξάγεται Τσοβλον)
- Ἐμαθα χτίζεις ἔπαυλη στοῦ Δήμαρχου ἀπὸ κάτου! Αὐτὸ θὰ πεί ἰδιαιτέρος πιστὸς μέχρι θανάτου... (Ἐξάγεται Τυρέπητα)
- Ὅπως ἢ ἄλλως ἔπεσε ὁ ξένος πού μισοῦμα. Μὰ τώρα εἶνε τὸ πρόβλημα: Μεῖς πῶς θὰ σηκοθῶμα. (Ἐξάγεται κυτίον κηκκαρίου)
- Τὶ κι' ἂν μὲ κατατρέχουνε τί κι' ἂν μὲ πολεμοῦνε. Ἐκεῖ γὰρ πού τοὺς ἔγραφα ποτὲς δὲ θὰ σβηστοῦνε. (Δίπλωμα ἐσωτερικοῦ ἱατροῦ Παρισινοῦ Νεσοκομείου).
- Παραγιάρ κι' Ἄγια Σουκῆρη νύφ λέγ δὸμ κι' ἄς εἶν κι' χήρα. Προῖκα μόνου νάχι πουλλὴ γιὰ κὶ γὰ πλιά δὲν ἔχ' ψεῖρα. (Κονκάρδα Βουλευτοῦ ἐν ἐνεργείᾳ).
- Ὅμορφος ποῦσαι, μάτια μου κι' ὁ γῆλιος σὲ ζηλεύει. Κι' ὄντας γυρίσει καὶ σὲ δεῖ πᾶει καὶ βασιλεύει. (Σῆμα προέδρου τοῦ «Ἀχιλλέως» Πέτρας).
- Σὰ νύφη παρακαλετὴ στὴ Γερουσία μπηκῆς. Καὶ χέρι σὲ ταμεῖο σου νὰ βάλουν δὲν ἀφήκῆς. (Φιαλίδιον πυρηγελαίου)
- Τὰ χρόνια τῶν τριῶν μαζὺ κάνουν δυόμιση αἰῶνες. Κι' ὅμως τὰ χέρια δόκανε γιὰ αἱματηροῦς ἀγῶνες. (Σφυροδρέπανο)
- Ὅχτῶ μέρες στὰ πράματα κι' ὄχτῶ χρόνια στὸ δρόμο. Ποῖος ἔχει τέτοιον ἀρχηγὸ ὡσάν τὸν «Ταχυδρόμο». (Ἀλετροδρέπανο)
- Ο.Π.Α. μου μὴν πικραίνεσαι κι' ἄλλοι πολλοὶ πεινᾶνε. Πάλι μὲ χρόνια μὲ καιροῦς πάλι δικὰ σὰς θάνα. (Ἐξάγεται τεμάχιον Δεσβιακοῦ πένου).
- Στὴν περίφημη Δωζάνη βράζει πάλι ἕνα καζάνι. Κι' ἀπὸ κάτω ἀπ' τὸ καζάνι κάτι μιά γρηὰ καὶ κλ.... (Ἀπὸ τὸ κουμλί, ἐξάγεται μικρὸ μπουρμκουλιθρα).
- Ὁ ἀρχιεργάτης τοῦ «Τριβόλου» δὲ νὰ πειράξει τὸν Διευθυντὴν μας προσέθεσε κατὰ τὴν στοιχειοθέτησιν τοῦ κλήθονα τὸ ἔξῃς τετράστιχον:

ΠΟΙΟΣ ΚΥΒΕΡΝΑ

Τὸ Συγκρότημα ὑποδεικνύει ὡς ὑποδιοικητὴν τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Βυρβαρέσον. Καὶ δευτέρῃ ὑπάρχουν ἀσφαλεῖς καὶ πιστεύουν δὲ τι δὲν Κυβερνᾷ τὴν Ἑλλάδα τὸ Συγκρότημα!

ΠΟΙΟ ΤΟ ΟΦΘΑΛΟΣ;

Πρὶν ἰδρῦθαι τὸ διαδόχον Ὑπουργεῖον τῆς Ἀεροπορίας εἶχαμε ὀπωσθήποτε καὶ ἀεροπόρους—ἀχρεῖαστοι ἄνε. Δὲν περάσανε δυὸ χρόνια ἀπὸ τὴν ἰδρυσή του καὶ τὰ μὲν ἀεροκλάνα κατεστράφησαν ὅλα σχεδὸν τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο, εἰ δὲ ἀεροπόροι μας διαφθάρσαν. Ἔτσι τὸ Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας δὲν ὠφέλησε κανένα πλὴν τοῦ κ. Ζίνα.

ΘΕΑΕΙ ΚΑΙ ΡΩΤΗΜΑ;

Ὁ νέος Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Ἀθηναίου συναδέλφου ἂν θὰ συνεχισθῆ ἡ ἀνέγερσις νέων σχολείων ἀπήντησε. «Βεβαίως. Ὁ προκάτοχός μου ἐδηραστήθη νὰ ἀφήσῃ κάτι ρέστα εἰς τὸ ταμεῖον ὅδ περίπου ἑκατομμύρια, τὰ ὅποια θὰ ἐξαντλήσωμεν». Τὶ ἀνόητοι καὶ εἶνε εἰ Ἀθηναῖοι συναδέλφοι νὰ φαντάζονται δτι οἱ Ἕλληνες ὑπουργοὶ ἀγνοοῦν τὴν ἀξίαν τοῦ τουρκικοῦ ἀξιώματος «Γιαπὶ γιλέ»

ΠΡΟΤΥΠΟΝ

Κατὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ Ἑλληνογαλλικοῦ Παρθενωγείου ἔθιμασθη καὶ ἡ θεατρικὴ σκηνὴ του. Θὰ μπορούσε νὰ χρησιμεύσει ὡς πρότυπον καὶ στὸ Ἑθνικὸ μας θεᾶτρο. Ἀδῆσο δὲ τὴν κ. Πολίτην.

Ἡ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ἡ Κυβέρνησις ὀργανῶσαι τὸν Στρατιωτικὸν Σύνδεσμον Καίρης νὰ ἐπανιδρῶσιν καὶ εἰ Βασιλόφρονες τοῦς «Ἐπιστρατιωτικῶς συλλόγους». Πρὸ παντὸς ὅμως ἄς ὀρθοῦν αἱ ἐκλογαὶ διὰ τὴν 1ην Νοεμβρίου. Ἔτσι θὰ διευκολυνθῆ ἡ ἐπανάληψις τῆς ἱστορίας.

— Τὸ λέν καὶ τ' ἀηδοῦναι κάτω στὰ ρέμματα, μὰς ἀλλάξῃ τὴν πίστη δὲν εἶνε ψέμματα. (Ἐξάγεται διόρθωσις «Τριβόλου»)

Ὁ κ. Διευθυντὴς ἔδωκε τὴν προσδῆκην κατὰ τὴν διόρθωσιν ἀπήνησε διὰ τοῦ κατωτέρου:

— Θὰ μούταν παιχιδάκια μένα τὰ πάθη σας. Μοῦ βγάξουν τὰ ματάκια τ' ἀπειρα λάθη σας. (Ἐξάγεται καὶ δευτέρῃ διόρθωσις τοῦ «Τριβόλου» πλὴν μεταίως. Τὰ περισσώτερὰ λάθη μένουσιν ὡς δὲν ἀντιλαμβάνονται νὰ διαπιστώσων... αὐτὸς ὁ μᾶ τὸς εἰ ἀναγνώσται μας).